

for at kontrollere, at importører og producenter havde dokumentation for, at indholdet af dioxin i fiskeolie var i overensstemmelse med de gældende regler. Det blev understreget, at da der på dette tidspunkt endnu ikke var vedtaget grænseværdier, skulle indholdet af dioxin være reguleret af den generelle regel i Fødevarelovens § 7, stk. 2 om, at fødevarer ikke må være sundhedsskadelige. En sådan sundhedsmæssig vurdering ville dog efter Fødevaredirektoratets opfattelse ligge på niveau med den foreslåede grænseværdi på 2 pg dioxin/g fedtstof. Fødevaredirektoratet har ikke modtaget informationer fra fødevareregionerne om, at der er konstateret ulovligheder eller mangler i egenkontrollen på dette punkt.

I august 2002 offentliggjorde Forbrugerinformationen en analyse af ti forskellige fiskeolier, og fandt ikke nogen overskridelser af grænseværdierne i disse prøver. Da Forbrugerinformationens undersøgelse var baseret på olier fra hele fisk blev det aftalt, at Fødevaredirektoratet, som et supplement til Forbrugerinformations undersøgelse og som en del af dioxinhandlingsplanen, vil følge op med endnu ti analyser baseret hovedsageligt på de leverbaserede olier. Fødevaredirektoratet forventer at undersøge disse prøver inden udgangen af i år.

Ad spm. nr. S 4

Fra skatteministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jens Peter Vernersen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 1050, lød således:

Til skatteministeren (1/10 02) af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Er ministeren enig i de svar om beskatning, der af fødevareministeren er afgivet vedrørende spørgsmål nr. 19, 20, 21 og 22 til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri (L 143, bilag 28 – 2. samling 2001-2002)?«

Supplerende svar (15/11 02)

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

I forlængelse af mit foreløbige svar på spørgsmål S 4 skal jeg oplyse, at Skatteministeriets de-

partement den 30. oktober 2002 har meddelt Fødevareministeriet, at der ikke skal ske beskatning ved tildeling af en vederlagsfri sildekvote, da en tildeling, efter departementets vurdering af de foreliggende oplysninger om sildekvoternes konstruktion, ikke udgør en økonomisk fordel af pengeværdi på tildelingstidspunktet.

Det er ligeledes meddelt Fødevareministeriet, at sildekvoterne i øvrigt vil være omfattet af afskrivningslovens § 40, således at en fortjeneste vil blive beskattet ved salg, og at en køber vil kunne afskrive på anskaffelsessummen, hvilket er i overensstemmelse med det svar, som fødevareministeren har afgivet på ovennævnte spørgsmål nr. 19.

Jeg har ikke bemærkninger til departementets svar til Fødevareministeriet, men skal dog nævne, at jeg, jfr. det tidligere svar på S 4, afventer, at der sker en afklaring af spørgsmålet om den skattemæssige behandling af de forskellige former for kvoter m.v. mellem Skatteministeriets departement, Told- og Skattestyrelsen, Fødevareministeriet, m.fl., inden jeg giver et endeligt svar på spørgsmål S 4.

Ad spm. nr. S 307

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Jens Peter Vernersen stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2002-03, forhandlingerne side 1056, lød således:

Til justitsministeren (18/10 02) af:

Jens Peter Vernersen (S):

»Vil ministeren oplyse omfanget og karakteren af ulykker opstået ved anvendelse af de såkaldte nedgravede hoppepuder, der er opstillet ved en række forlystelsesparker og campingpladser?«

Supplerende svar (21/11 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har indhentet en udtalelse fra Politimesterforeningen, der har oplyst, at man ikke er i besiddelse af statistik vedrørende omfanget og karakteren af ulykker ved brug af nedgravede hoppepuder.

Statens Institut for Folkesundhed har over for Justitsministeriet oplyst, at der i Ulykkesregi-